

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
ZENIČKO-DOBOJSKI KANTON
KANTONALNI SUD U ZENICI
Broj: 04 0 Rs 015843 24 Rsž
Zenica, 11.09.2024. godine

Kantonalni sud u Zenici, u građanskom vijeću sastavljenom od sudaca: Ljilje Subašić, kao predsjednice vijeća, Nedeljke Mađar-Ramljak i Srećka Kokor, kao članova vijeća, u pravnoj stvari tužiteljice Amele Duraković iz T., ulica ..., zastupana po punomoćniku Amri Begić, odvjetnici iz Sarajeva, protiv tuženika Kanton Sarajevo, Kantonalni sud u Sarajevu, zastupan po zakonskom zastupniku Pravobraniteljstvo Kantona Sarajevo, ulica Džemala Bijedića broj 39, Sarajevo, radi zaštite od diskriminacije i potraživanja iz radnog odnosa, v.s. 4.000,00 KM, odlučujući po žalbi tuženika izjavljene protiv Presude Općinskog suda u Sarajevu, broj: 65 0 Rs 1029821 23 Rs od 05.02.2024. godine, na sjednici vijeća održanoj dana 11.09.2024. godine, donio je sljedeću:

PRESUDU

Žalba se odbija i presuda prvostupanskog suda potvrđuje.

Odbija se zahtjev tužiteljice za naknadu troškova sastava odgovora na žalbu u iznosu 351,00 KM, kao neosnovan.

Obrazloženje

Prvostupanskom presudom, stavkom prvim i drugim utvrđeno je da je tuženik povrijedio pravo tužiteljice na jednako postupanje na radu u odnosu na zaposlenike u zakonodavnoj i izvršnoj vlasti na način što je propustio da joj isplati odgovarajuću naknadu za odvojeni život od obitelji u vremenskom periodu počev od 16.08.2021.godine do 01.01.2023.godine, po istim osnovama kao i ostalim budžetskim korisnicima, te se nalaže tuženiku da tužiteljici na ime naknade za odvojeni život za navedeni period isplati ukupan iznos 4.000,00 KM sa zakonskom zateznom kamatom na pojedinačni mjesečni iznos od 250,00 KM, počev od 10-tog u mjesecu za prethodni mjesec pa do isplate, sve u roku 15 dana.

Stavkom trećim obavezan je tuženik da tužiteljici nadoknadi troškove postupka u iznosu 842,40 KM u roku 15 dana.

Tuženik, Kanton Sarajevo, zastupan po zakonskom zastupniku Pravobraniteljstvo Kantona Sarajevo blagovremeno izjavljenom žalbom pobija prvostupansku presudu iz svih razloga propisanih člankom 208. stavak 1. Zakona o parničnom postupku, ponavljajući navode ističane u odgovoru na tužbu i tijekom postupka, s prijedlogom da se žalba uvaži, pobijana presuda preinači na način da se u cijelosti odbije tužbeni zahtjev tužiteljice uz naknadu troškova postupka prema troškovniku u spisu i troškova sastava žalbe iznos od 450,00 KM, odnosno žalba uvaži prvostupanska presuda ukine i predmet vrati na ponovno odlučivanje.

U odgovoru na žalbu tuženika, tužiteljica u cijelosti osporava navode žalbe kao neosnovane, sa prijedlogom da se žalba tuženika odbije kao neosnovana, uz naknadu troškova nastalih povodom davanja odgovora u iznosu 351,00 KM.

Rješenjem Vrhovnog suda F BiH broj: 65 0 Rs 1029821 24 R od 20.08.2024. godine za postupanje u predmetu Kantonalnog suda u Sarajevu broj: 65 0 Rs 1029821 24 Rsž, određen je Kantonalni sud u Zenici, te cio spis dostavljen je ovom sudu na postupanje po žalbi.

Nakon što je ispitao osporenu odluku u granicama navoda iz žalbe i po službenoj dužnosti u smislu odredbi članka 221. Zakona o parničnom postupku („Službene novine F BiH“ broj: 53/03, 73/05, 19/06 i 98/15), ovaj sud je zaključio sljedeće:

Žalba nije osnovana.

Predmet tužbenog zahtjeva, jeste da je tuženi povrijedio pravo na jednako postupanje prema tužiteljici odnosu na uposlenike u zakonodavnoj i izvršnoj vlasti na način što je propustio da joj isplati odgovarajuću naknadu za odvojen život od obitelji počev od 16.08.2021.godine do 01.01.2023.godine, po istim osnovama kao i ostalim budžetskim korisnicima i da se obveže tuženik da tužiteljici na ime naknade za odvojeni život od obitelji za navedeni period isplati iznos od 4.000,00 KM, sa zakonskom zateznom kamatom na pojedinačni mjesečni iznos od 250,00 KM, počev od 10. u narednom mjesecu za prethodni mjesec, kao i nadoknadi troškove parničnog postupka sve u roku 15 dana.

Ne mogu se prihvatiti osnovanim žalbeni navodi povrede odredaba parničnog postupka obzirom da iz sadržaja žalbi ne proizilazi koje odredbe parničnog postupka prvostupanjski sud nije primijenio, ili je nepravilno primijenio (članak 209. Zakona o parničnom postupku), a koje su uticale na donošenje zakonite i pravilne odluke.

Suprotno tvrdnjama žalbe tuženika u pogledu dijela utvrđenja nejednakog postupanja-diskriminacije, otklanjanja iste i naknade štete-naknade za odvojeni život, pasivne legitimacije tuženika, za pobijanu presudu ne bi se moglo zaključiti da je u suprotnosti sa činjeničnim stanjem u spisu, da je pogrešno ili nepotpuno utvrđeno činjenično stanje rezultat povrede pravila o ocjeni dokaza u smislu članka 8. 123. i 126. Zakona o parničnom postupku, te žalitelj ne može svoju ocjenu dokaza suprotstavljati ocjeni dokaza koju je izvršio prvostupanjski sud u ovoj pravnoj stvari, jer prema navedenim odredbama samo je sud ovlašten da pravilnom ocjenom dokaza utvrđuje činjenice na osnovu kojih će donijeti odluku, niti da je pogrešno primijenjeno materijalno pravo na osnovu kojeg bi se imalo odlučiti o postavljenom tužbenom zahtjevu.

Obrazloženje pobijane presude, počev od izlaganja zahtjeva tužiteljice iz tužbe, tuženika iz odgovora na tužbu, navoda o činjenicama na kojima su ti zahtjevi zasnovani (strana 4-5 prijepisa presude), ocjene svih dokaza pojedinačno i u svezi, te propise na kojima je prvostupanjski sud zasnovao presudu, (strana 6. i 7.), dajući jasno i valjano obrazloženje kako za utvrđenje diskriminacije, otklanjanje iste, isplatu naknade za odvojeni život za period od 16.08.2021. godine do 01.01.2023. godine, sadrži sve one elemente koje mora da sadrži obrazloženje svake presude, a koji su pobrojani u odredbi iz članka 191. stavak 4. Zakona o parničnom postupku, koje u cijelosti prihvata ovaj sud, a da u tijeku postupka koji je prethodio donošenju pobijane presude nije došlo do povreda odredaba parničnog postupka na koje žalba ukazuju, a niti povreda odredaba parničnog postupka iz članka 209. stavak 1. istog Zakona, na koje sud pazi po službenoj dužnosti, čime se navodi žalbi pokazuju u tom pravcu neosnovani.

Nisu osnovani niti navodi žalbe tuženika da je prvostupanjski sud pogrešno i nepotpuno utvrdio činjenično stanje, a time na takvo utvrđeno činjenično stanje pogrešno primijenio materijalno pravo.

Svoj tužbeni zahtjev tužiteljica zasniva na nespornim činjenicama da se naknade za troškove smještaja i odvojenog života isplaćuju izabranim dužnosnicima, državnim službenicima i namještenicima zaposlenim u zakonodavnoj i izvršnoj vlasti F BiH i to u skladu sa Uredbom o naknadama koje nemaju karakter plaće Vlade F BiH („Službene novine F BiH“ broj: 63/10,22/11 i 51/13) kojom je člankom 4. je propisana naknada za odvojeni život državljanom

službeniku i namješteniku čije je mjesto prebivališta udaljeno više od 70 kilometara od mjesta organa državne službe u kojem vrši službenu dužnost u iznosu od 250,00 KM mjesečno, a koja visina nije sporna.

Ispravnom ocjenom izvedenih dokaza, kako to propisuju odredbe članka 8. i 123. Zakona o parničnom postupku, prvostupanjski sud je nakon provedenog dokaznog postupka pravilno utvrdio činjenično stanje odlučno za donošenje odluke u ovoj pravnoj stvari, iz kog proizlazi među strankama nesporno da je tužiteljica Amela Duraković, sutkinja Kantonalnog suda u S. imenovana Odlukom Visokog sudskog i tužiteljskog vijeća BiH dana 24.06.2021.godine, koju dužnost je preuzela 16.08.2021.godine, da je nastanjena sa prebivalištem u T. koje je udaljeno od mjesta rada preko 120 km i da u tijeku radnog tjedna boravi u S., za koji vremenski period je odvojena od članova svoje obitelji supruge i kćerke, koji su prijavljeni i žive na istoj adresi u T.. Tuženi nije tužiteljici isplaćivao naknadu za odvojeni život od obitelji i troškove smještaja u mjestu rada, iz razloga što tada važeći Zakon o plaćama i drugim naknadama sudaca i tužitelja u F BiH („Službenovine F BiH“, broj: 72/05, 22/09, 27/12 – odluka USFBiH i 55/13 i 55/17 – odluka USFBiH), nije sadržavao odredbe koje propisuju naknadu sucima na ime odvojenog života od obitelji. Nadalje, prvostupanjski sud utvrđuje da je je Rješenjem Kantonalnog suda u Sarajevu broj Su-II-204/23 od 16.01.2023. godine utvrđeno da tužiteljici, sutkinji toga suda čije je mjesto prebivališta od mjesta rada udaljeno više od 70 KM, pripada pravo na naknadu za odvojeni život od obitelji u visini 250,00 KM, te tuženik ne spori visinu tužbenog zahtjeva mjesečni iznos od 250,00 KM (podnesak tuženika od 25.10.2023. godine).

Nesporna je činjenica da izmjene i dopune Zakona o plaćama i drugim naknadama sudaca i tužitelja objavljene su u „Službenim novinama F BiH broj 61/22“ od 3. kolovoza 2022.godine i stupile na snagu 11.08.2022. godine, i da je člankom 3. navedenog Zakona o izmjenama i dopuni . . . regulirano je da se iza članka 6c. (Zakona o plaćama i drugim naknadama sudija i tužilaca u Federaciji Bosne i Hercegovine - „Službene novine Federacije BiH“, broj: 72/05, 22/09 i 55/13) dodaju novi članak 6d. i 6e., tako da novi članak 6d. glasi: Suci, tužitelji i stručni suradnici iz članka 4. ovog zakona čije je mjesto prebivališta udaljeno više od 70 kilometara od mjesta suda i tužiteljstva u kojem obavljaju dužnost imaju pravo na naknadu troškova za odvojen život od porodice i naknadu troškova smještaja u mjestu rada čiju visinu će posebnim propisom utvrditi Vlada Federacije Bosne i Hercegovine za Vrhovni sud Federacije Bosne i Hercegovine i Federalno tužiteljstvo, a nadležne vlade kantona za općinske sudove, kantonalne sudove i kantonalna tužiteljstva, da je odredbom članka 2. Uredbe Vlade Kantona Sarajevo o naknadama sucima i tužiteljima u pravosudnim institucijama Kantona Sarajevo broj:02-04-46633-3/22 od 17.11.2022. godine propisana visina naknade za odvojeni život u iznosu 250,00 KM.

Slijedom gornjega, neosnovano se žalbom tuženika ukazuje da pobijana presuda nema pravilnu ocjenu izvedenih dokaza i da nije pravilno i potpuno utvrđeno činjenično stanje i time pogrešno primijenjeno materijalno pravo, da nije postojala pravna osnova za isplaćivanje navedene naknade tužiteljici i da ista nije diskriminirana....ponavljajući navode istaknute tijekom postupka, a na koje navode je valjano odgovorio prvostupanjski sud (na strani 6. i 7. prvostupanjske odluke) da upravo ne postojanje propisa za isplatu naknade za odvojeni život tužiteljici u vrijeme kada je imenovana na funkciju suca sa mjestom rad udaljenim od prebivališta više od 70 km, da je nesporno da je takva naknada isplaćivana izabranim službenicima, namještenicima, dužnosnicima i svim ostalim zaposlenicima u zakonodavnoj i izvršnoj vlasti, ista je dovedena u neravnopravan položaj, a kako je to izraženo i kroz Odluku Ustavnog suda BiH AP-2985/19 od 08.07.2021. godine i naloženo Vladi Federacije BiH i Parlamentu Federacije BiH da poduzmu mjere iz svojih nadležnosti u pravcu osiguranja navedenih prava , a koje obrazloženje prihvata i ovaj sud i jasnim se ukazuje da sve do donošenja Izmjena Zakona o plaćama i drugim naknadama sudaca i tužitelja koje su stupile na

snagu 11.08.2022. godine, tužena je postupala diskriminirajuće prema tužiteljici u odnosu na druge zaposlenike, i kako među strankama nije sporna visina mjesečnog iznosa naknade, iznos od 250,00 KM, to je prvostupanjski sud pravilno odlučio kada je tužbenom zahtjevu udovoljio, pravilnom primjenom materijalnog prava, sa jasnim i valjanim obrazloženjem koje nije dovedeno u pitanje žalbom tuženika.

Na sve prigovore tuženika istaknute tijekom prvostupanjskog postupka, a sada ponovljene u žalbi, prvostupanjski sud je pravilno cijenio i o toj svojoj ocjeni je u obrazloženju pobijane presude dao više nego iscrpne razloge, koji su i po ocjeni ovog suda odgovarajući, jer imaju uporišta u rezultatima cjelokupnog dokaznog postupka, radi čega te razloge u cijelosti prihvata i ovaj sud, pa se žalitelj na iste upućuje bez potrebe za njihovim ponavljanjem.

Što se tiče odluke suda o dijelu tužbenog zahtjeva za zakonske zatezne kamate i troškove postupka, obzirom da se radi o primjeni materijalnog prava, ovaj sud nije šire obrazlagao istu, jedino konstatira da je pravilna i zakonita odluka prvostupanjskog suda i po ovim pitanjima, i pravilno pozivanje prvostupanjskog suda na odgovarajuće odredbe Zakona o obveznim odnosima i Zakona o parničnom postupku FBiH.

Neosnovan je zahtjev tužiteljice za naknadu troškova davanja odgovora na žalbu tuženika u iznosu od 351,00 KM (sastav odgovora 300,00 KM sa PDV-om u iznosu 51,00 KM), obzirom da davanje odgovora na žalbu nije ni obvezno, u smislu odredbi članka 214. stavak 1. Zakona o parničnom postupku, to je takav zahtjev odbijen.

Kako ne stoje ni ostali žalbeni razlozi zbog koje ovaj sud nije cijenio iz razloga propisanih člankom 231. Zakona o parničnom postupku, a ni razlozi na koje ovaj sud pazi po službenoj dužnosti, sukladno odredbi članka 226. istog Zakona, to je valjalo žalbu tuženika odbiti kao neosnovane i prvostupanjsku presudu potvrditi.

Predsjednica vijeća

Ljilja Subašić